

8 Σεπτεμβρίου Παρακλητικός Κανών
ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΥΠ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ, μ. Μακρίνης Μ.
Κωσταλεξίου Φθιώτιδος

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καὶ τό Θεός Κύριος μετὰ τῶν στίχων
αὐτοῦ. Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς τῶν ἀνθρώπων κραταιάν προστασίαν* καὶ ἱερᾶς ἡμῶν
Μονῆς ἐποπτεῖαν,* χαριστηρίοις ἄσμασιν βοῶμεν Σοι, Ἀγνή.*
χαίροις χαριτόβρυτε* δωρεῶν ἐπομβρία,* πάντας ἡ δροσίζουσα*
δασιλῶς, Παναγία,* τούς εὐλαβῶς καὶ πίστει ἀκραιφνεῖ,* τὴν
πάνσεπτόν Σου γεραίροντας Γέννησιν.

Δόξα. τό Ἀπολυτίκιον τῆς Γεννήσεως.

Ἡ Γέννησίς Σου, Θεοτόκε,* χαράν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ,* ἐκ Σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,*
Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν,* καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν* καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,* ἔδωρήσατο ἡμῖν,* ζωὴν
τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε....

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός....

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον, πλήν τῶν
Θεοτοκίων.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀντάξιον ὕμνον τῶν γηγενῶν,* οὐδεὶς ἐξισχύει* Σοὶ
προσφέρειν ὡς ἀληθῶς,* ἡμεῖς δέ εἰς τὴν φιланθρωπίαν* τὴν Σὴν
θαροῦντες, τὴν δέησιν ψάλλομεν.

Βυθοῦ με ἐξάγαγε τῶν παθῶν,* δι' ὧν ἐμακρύνθην* ἐκ
νεότητος τοῦ Θεοῦ,* δεινῷ πολεμήτορι ψυχῆς μου,* προσκολληθεῖς
ἀσυνέτως ἡ δαίλαιος.

Γεννήσει Σου, Ἄχραντε, τῇ σεπτῇ,* βροτῶν ἐνεργεῖται*
σωτηρίας ἡ ἀπαρχή,* διό τὰς οἰκούσας τῇ Μονῇ Σου,* ἐν βίβλῳ
ζώντων γραφῆναι εὐδόκησον.

Ἐκ στείρας νηδύος θεοπρεπῶς,* σήμερον γεννᾶται* ἡ
τεκοῦσα τόν Πλαστουργόν,* πληροῦσα τά πάντα εὐφροσύνης,* τά
τε ἐπίγεια καί τά οὐράνια.

Ὡδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Δυναστεία Σου, Μῆτερ,* τῇ θεϊκῇ τείχισον,* ταύτην Σου τήν
ποίμνην, Παρθέने,* Σέ θησαυρίζουσιν* φρουρόν καί πρόμαχον,*
τῶν τοῦ ἐχθροῦ ῥυομένην* δεινῶν ἐπιθέσεων,* Θεοχαρίτωτε.

Ἐν εἰρήνῃ τόν νοῦν μου* διαπαντός φύλαττε,* πάντα
λογισμὸν ψυχοφθόρον* μακράν διώκουσα.* Σύ γάρ ὡς τέξασα* τόν
Ἀρχηγόν τῆς εἰρήνης,* παρρησίαν κέκτησαι* μεγίστην, Ἄχραντε.

Ζοφερόν διαλύει,* πολυειδῶν θλίψεων,* οἷά περ ἡώς
λαμπροτάτη* ἐξανατέλλουσα,* ἡ Σὴ πανήγυρις* τοῦ Γενεθλίου,
Παρθέने,* ἥνπερ ἐορτάζοντες,* Σέ μακαρίζομεν.

Ἐκ τῆς ρίζης προῆλθεν* τοῦ Ἰεσσαί βλάστημα* ἅγιον, ἡ
ἄμωμος Μήτηρ* τοῦ Παντοκράτορος,* ἡ διανοίξασα* τοῦ
Παραδείσου τὰς πύλας,* κεκλεισμένας πρότερον* διὰ τόν
ἄνθρωπον.

Διάσωζε* τοὺς εὐλαβεῖα καί πόθῳ ἀνευφημοῦντας* ἐορτήν
τῆς Σῆς Γεννήσεως τήν πάντιμον,* ἀπὸ κινδύνων* καί πάσης ἄλλης
ἀνάγκης.

Ἐπίβλεψον* ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε,* ἐπὶ τὴν
ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν* καὶ ἴασαι* τῆς ψυχῆς
μου τό ἄλγος.

Κάθισμα. ᾠχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Μονὴν μας ἱεράν,* πιστῶς ἀνακειμένην Σοί,* Παρθένε
Ἄγνή,* τῇ μητρικῇ προνοίᾳ Σου,* σκευωρίας ἀνθρώπων ἀσινῇ
διαφύλαττε, Ἄχραντε, * ὅπως αἰεὶ χρεωστικῶς* τάς εὐεργεσίας
Σου δοξάζωμεν.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ ψυχὴ μου ρερύπεται,* ὅλη ἀμαρτήμασιν, Παναμώμητε,*
ἀλλὰ Σὺ εὐχαῖς Σου ποίησον,* ταύτην ἀποπλῦναι με τοῖς δάκρυσιν.

Θεῖω φόβῳ ὀχύρωσον,* ἐκ τῆς ῥαθυμίας με πολεμούμενον,*
ὅπως τρίβον ἀγαλλόμενος* τὴν στενὴν βαδίζω τῆς ἀσκήσεως.

Ἱατρείας τοὺς πάσχοντας,* θεῖαις Σου πρεσβεΐαις Σὺ
καταξίωσον,* τοὺς προστρέχοντας τῇ Μάνδρᾳ Σου,* πίστει
προσκυνῆσαί Σου τὴν Γέννησιν.

Ἡ Θεόνυμφος τίκτεται* ἐξ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τὴν σήμερον,
χαρμοσύνην τὴν οὐράνιον,* πάσῃ οἰκουμένη προμηνύουσα.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Κόσμου τά τερπνά* νουνεχῶς τοὺς καταλείψαντας* καὶ
Χριστῷ ἀκολουθήσαντας,* τοῦ κοσμικοῦ ξένους ἀνάδειξον
φρονήματος.

Λύτρωσαι, Ἄγνή,* νοσημάτων καὶ κακώσεων* τοὺς
ἀνενδότως καταφεύγοντας,* εἰς τὴν τιμίαν Σου Μονήν,* ἥνπερ
ἐδόξασας.

Μέμνησο ψυχή* τό «ὁ θέλων εἶναι πρότιστος,* πρέπον
γενέσθαι ὡς ὁ ἔσχατος»* καί ταῖς πρεσβείαις* τῆς Παρθένου
ταπεινώθητι.

Πρόξενος ζωῆς* αἰωνίου Σύ γεγένησαι,* τοῖς ἀπειθήσασι τό
πρότερον,* τῇ Σῇ Γεννήσει* Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Ὁδὴ στ´. Ἰλάσθητι μοι, Σωτήρ.

Νοσσία τά ἐαυτῆς,* οἷά περ ὄρνις, Πανάμωμε,* σκεπάζει
ἐπιμελῶς,* οὕτω καί τήν ποιμνην Σου* τήρησον ἀλώβητον,* τῶν
ἐπερχομένων* πειρασμῶν τε καί θλίψεων.

Ξίφος εἰς χεῖρας πιστῶν* ὑπάρχει ἡ ἀδιάλειπτος* τοῦ Ἰησοῦ ἡ
εὐχή,* δαιμόνων τάς φάλαγγας* κατακόπτουσα, Δέσποινα,* ἦνπερ
δίδαξόν με,* μητρικῇ Σου οἰκειότητι.

Ὁδήγησον ἀσφαλῶς,* ὡς εἰς λιμένα γαλήνιον,* τόν κλῆρον
Σου παντελῶς* εἰς Σέ ἀτενίζοντα,* εἰς το θεῖον θέλημα,* Ἀχραντε
Παρθένε,* τοῦ Κυρίου τό σωτήριον.

Συνέστιοι θεϊκῶν,* οἱ γηγενεῖς τῶν ἐλλάμψεων,*
ἐσκοτισμένοι τό πρίν,* Θεῷ ἀπειθήσαντες,* γεγόνασι, Δέσποινα,*
φωτί ἀνеспέρῳ* τοῦ ἀγίου Γενεθλίου Σου.

Διάσωζε* τοὺς εὐλαβεῖα καί πόθῳ ἀνευφημοῦντας* ἑορτήν
τῆς Σῆς Γεννήσεως τήν πάντιμον,* ἀπὸ κινδύνων* καί πάσης ἄλλης
ἀνάγκης.

Ἀχραντε,* ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως,* ἐπ’
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα,* δυσώπησον,* ὡς ἔχουσα μητρικὴν
παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Ἐν πίστει θερμῇ* καί πόθῳ, Κόρη, ζέοντι,* τήν Σὴν ἑορτήν,*
φωσφόρον καὶ πανίερον,* ἐκτελοῦντες σήμερον,* τῶν ἀμαρτημάτων
τήν συγχώρησιν* ἐπιτυχεῖν δεόμεθα, Ἀγνή,* τῇ πανευπροσδέκτῳ
μεσιτείᾳ Σου.

Προκείμενον. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνοματός Σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.

Στ. Ἄκουσον, Θύγατερ, καί ἴδε καί κλῖνον τό οὔς Σου καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ Σου καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός Σου καί ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεύς τοῦ κάλλους Σου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾷσα Μαριάμ,
ὑπέστρεψεν εἰς τόν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα. Ταῖς τῆς Παναχράντου... **Καί νῦν.** Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. **Στ.** Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Παρθένε Πανάμωμε,* Ἰωακείμ καί τῆς Ἄννης,* φυτόν οὐρανόσδοτον* σήμερον ἐβλάστησας, φύσιν βρότειον* Θεῷ ὡς πρότερον* ὅπως οἰκειώσης* τόν Σωτῆρα παρθενεύουσα,* Σύ γάρ ἐκύησας* τόν καταπατήσαντα θάνατον* καί νῦν τοὺς ἐορτάζοντας* θείαν Σου τήν Γέννησιν φύλαττε,* τοῦ ὠρυομένου,* ὡς λέοντος ἡμᾶς καταπιεῖν* θέλοντος, Μῆτερ, τοὺς δούλους Σου,* τους Σε μεγαλύνοντας.

Ὡδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Πειρασμῶν ἐν τῷ μέσῳ* εὕρισκόμενος, Μῆτερ, καθικετεύω Σε,* ἰκάνωσον Σόν δοῦλον* γενναίως ὑπομένειν,* μελωδοῦντα Κυρίῳ μου* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν* Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ῥιζουχίας ἀγίας,* τό ἐξ ἐπαγγελίας* ἄνθος ἀμάραντον,* τάς θείας ὑποσχέσεις* ἅσπερ εὐηγγελίσω,* τοῖς τιμῶσι Σε πλήρωσον,* ὅπως ὑμνῶμεν ἀεί* σεπτά Σου μεγαλεῖα.

Σῶζε ἀχαριστίας,* γογγυσμοῦ, φιλαυτίας* καί κατακρίσεως,* νομίμως τοὺς ἀθλοῦντας,* ἐν ταύτῃ τῇ Μονῇ Σου,* Παναγία Θεόνυμφε,* ὅπως ὑμνῶμεν ἀεί* σεπτά Σου μεγαλεῖα.

Τῶν ἀνθρώπων τά πλήθη,* τῇ Γεννήσει Σου ὕμνοις
πανηγυρίζουσι,* φθορᾷ τῆς τοῦ θανάτου* λυτρούμενα, Παρθέने,*
καί Κυρίῳ κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν* Θεός, εὐλογητός
εἶ.

Ὡδή η΄. Τόν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τήρει Σούς δούλους* τῷ τῆς ἀγάπης συνδέσμῳ,* ὁμοφρόνους
καί ἐκ τῶν πολυτρόπων* σκέπε σκανδάλων, Παρθέने Θεοτόκε.

Ὑποταγῆναι* ἕως θανάτου προθύμως,* ὥσπερ ὁ Υἱός Σου,
Μαρία, ἀπέργασαι Σόν δοῦλον,* βουλήσει τῇ ἐνθέῳ.

Φιλαδελφίας* τῷ θησαυρῷ πλουτισόν με,* ἡ Ἀγάπην τέξασα
τῷ κόσμῳ, ὥστε ἀδελφοῦ μου* αἰρεῖσθαι τό συμφέρον.

Τόν Βασιλέα* τῶν Οὐρανῶν Ὅν ὑμνοῦσι,* Ἀσωμάτων πᾶσαι
στρατηγίαι,* ἔτεκεν ἀσπόρως* ἡ σήμερον τεχθεῖσα.

Ὡδή θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Χριστοῦ τῇ ἀγαπήσει* δός μοι καταφλεχθῆναι,* τῷ
θεοφρόνως τήν θείαν πανήγυριν* τοῦ Γενεθλίου, Παρθέने,
ἐπιτελοῦντι Σου.

Ψυχῆς μου, Θεοτόκε,* ἀρίστη ἡγεσία,* θεουργικῶν ἀναβῆναι
τήν κλίμακα* τῶν ἀρετῶν, ἵθυνόν με ταῖς ἱκεσίαις Σου.

Ὡς Μήτηρ τοῦ Σωτῆρος* καί πάντων Ὁρθοδόξων,* τοὺς τήν
ἀγίαν Σου Γέννησιν σήμερον* πανευσεβῶς ἐορτάζοντας,* σῶσον
Δέσποινα.

Ἐτέχθης παρ' ἐλπίδα* ἐκ τῆς στείρας Ἄννης,* τόν Λυτρωτὴν
τοῦ παντός ἡ κύησας,* ὑπὲρ ἡμῶν Ὅν ἰκέτευε, Δέσποινα.

Ἄξιον ἐστίν ὡς ἀληθῶς.....

Χαίροις ἀσθενούντων ἢ ἱατρός* καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις*
ἀντιλήπτωρ καὶ ἀρωγός*· χαίροις θλιβομένων, Σεμνή, παραμυθία*
καὶ πάντων ἱκετῶν Σου τό καταφύγιον.

Λύτρωσαι, Παρθένε, ἐκ πειρασμῶν,* θλίψεων, κινδύνων,*
δυσιάτων ἀσθενειῶν,* τοὺς μετ' εὐλαβείας τιμῶντας ἐτησίως,* τὴν
πάμφωτον ἡμέραν τοῦ Γενεθλίου Σου.

Λώβης τῶν αἰρέσεων ἀβλαβεῖς,* ἡμᾶς, Θεοτόκε,* διαφύλαττε
ἐς αἰεὶ* καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ* γαλήνην δίδου, Μῆτερ,* πολυμερῶν
σχισμάτων* παύουσα τάραχον.

Ἴδε τοὺς νοσοῦντας γονυκλινῶς* Σέ ἐκλιπαροῦντας* ἐν τῇ
πανσέπτῳ αὐτῇ Μονῇ* καὶ δώρησαι, Παρθένε,* αὐτοῖς τὴν
θεραπείαν,* ἢ σήμερον τεχθεῖσα* πρὸς πάντων λύτρωσιν.

Λύπης μου διάλυσον αὐθωρόν* νέφος, Παναγία,* ὡς
ἀράχνειον τὸν ιστόν,* θείας εὐφροσύνης* ψυχὴν μου ἐμπιπλῶσα,*
ὅπως αἰεὶ δοξάζω* τὰ μεγαλεῖα Σου.

Φθόνῳ τὴν Σὴν Μάνδραν μανιωδῶς* οὐ παύεται, Μῆτερ,* ὁ
ἀντίδικος πολεμῶν*· ἀλλὰ Σύ Παρθένε,* ὡς ἔφορος καὶ ῥύστης*
ἡμῶν, αὐτοῦ τό θράσος,* εἰς τέλος σύντριψον.

Ἐν ἀκτημοσύνῃ τὴν βιοτὴν,* Παρθένε, σφραγίσαι* καὶ ἐν
πλήρῃ ἀποταγῇ* πιστοὺς Σου ἱκέτας τοὺς ἀγωνιζομένους* ἐν ταύτῃ
τῇ Μονῇ Σου,* Ἀγνή εὐόδωσον.

Χαίροις τῶν Ἀγγέλων ἢ χαρμονή,* ἀνθρώπων βεβαία*
σωτηρία καὶ ἀσφαλής*· χαίροις Παραδείσου* ἢ πυλωρός καὶ
Ἰδοῦ* κατάργησις τελεία,* Παρηγορήτισσα.

Σκέπε τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ* Μονῇ Σου, Παρθένε,*
ἐκπληροῦσα αὐτῶν εὐχάς*· Σοὶ γάρ ὡς μητέρα* προσφεύγουσι ἐκ
πόθου* καὶ Σέ ὁμολογοῦσι* Θεογεννήτρια.

Τῆς παρηγορίας θεϊαν πηγὴν,* τῆς παραμυθίας* μὴ
κενούμενον ποταμόν* καὶ τῆς οὐρανίου ἡμῖν ἐπευλογίας,* Παρθένε
ὁμολογοῦμεν* σεπτὴ Γερόντισσα.

Κατάπαυσον τὸν τάραχον τῆς ψυχῆς* τῶν δούλων Σου,
Κόρη,* θεοπόθητε Μαριάμ,* καὶ δώρησαι εἰρήνην καὶ θεϊαν
εὐλογίαν,* πᾶσι τοῖς μεγαλύνουσι* Σοῦ τό ὄνομα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί....

Τό Τρισάγιον....

Ἀπολυτίκιον τῆς Γεννήσεως.

Ἡ Γέννησίς Σου, Θεοτόκε,* χαράν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ* ἐκ Σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,*
Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν* καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν* καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,* ἔδωρήσατο ἡμῖν,* ζωὴν
τὴν αἰώνιον.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε* τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ,* ἐκ γαστρός ἀκάρπου
τεχθεῖσαν,* πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν,* πάντες προσκυνήσωμεν
συνευφραινόμενοι,* οἰκειότητι φύσεως* ἰδοὺ κληρουχίαν* Αὐτῆς
τὴν ἀπόλεκτον,* περιφρουρεῖ ἀκλινῶς,* πάσης προσβολῆς
ἐναντίας,* πάσης ψυχικῆς ἀσθενείας* καὶ θανατηφόρου ἐπιθέσεως.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**